

ger og er indrapporteret hos ToldSkat i efteråret 2004.

Spm. nr. S 1411

Til skatteministeren (19/12 03) af:

Jacob Buksti (S):

»Vil ministeren redegøre for, hvad han skønner den overskydende acontoindbetaling af selskabsskat til at være, og hvor meget den skattefrie rentegodtgørelse derfor må skønnes at beløbe sig til?«

Svar (20/1 04)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg antager, jf. også spørgsmål S 1410, at spørgeren har indkomståret 2003 i tankerne.

Jeg kan oplyse, at der ikke foreligger nye oplysninger, der kan give grundlag for nye skøn i forhold til Økonomisk redegørelse og Budgetoversigt 3, december 2003.

Efter afslutning af budgetteringen og som omtalt i såvel Budgetoversigten som Økonomisk redegørelse, blev der indbetalt op mod 6 mia. kr. mere end forventet i acontoskat til 20. november 2003. Der foreligger ikke i øjeblikket nogen vurdering af, i hvilket omfang de 6 mia. kr. er udtryk for en stigning i selskabernes indtjening og dermed endelige skat (dvs. indkomstskatten) for 2003 eller er udtryk for acontoskat, der forventes tilbagebetalt som overskydende skat med godtgørelse i november 2004.

Forholdet og de mulige forklaringer herpå er særskilt behandlet i Budgetoversigten, side 51, boks 3.1 og i Økonomisk Redegørelse, s. 118, Boks 5.1.

Spm. nr. S 1412

Til skatteministeren (19/12 03) af:

Jacob Buksti (S):

»Vil ministeren redegøre for, hvad årsagen var til, at regeringen i forbindelse med L 99, 2. saml. 2001-02, fjernede loftet for virksomhedernes acontoindbetalinger af selskabsskat vel vidende, at det med kombinationen af det historisk lave

renteniveau og den faste skattefrie rentegodtgørelse på 4,2 pct. vil betyde, at virksomhederne kan få en klart højere forrentning af overskydende likviditet hos skattevæsenet, end hvis den var placeret i banken eller i korte statsobligationer med en meget lav rente?«

Svar (20/1 04)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Loftet over hvor store beløb, der kan betales godtgørelse af ved udbetaling af overskydende skat, blev fjernet med vedtagelsen af lovforslag L 99 Lov om ændring af afskrivningsloven, aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven, personskatteoven, selskabsskatteoven, virksomhedsskatteoven og andre skattelove (Strukturtilpasninger m.v. og lempelse af tabs- og underskudsregler) som lov nr. 313 af 21. maj 2002.

Ved fremsættelsen af L 99 udgjorde restskattetilægget 10 pct. og godtgørelsessatsen 4 pct. – niveauet for begge satsar var fastsat med virkning fra og med indkomståret 2000.

Disse satsar blev ikke foreslået ændret.

I omtalen af lovforslagets prøvenumæssige konsekvenser vurderedes, at der ved det dagældende niveau for godtgørelsessatsen – svarende til en årlig før skat rente på godt 4 pct. – kunne forventes større forsigtighed hos selskaberne i forbindelse med acontobetalingar end tidligere, hvor godtgørelsessatsen var højere.

Det daværende loft indebar, at godtgørelsen skulle beregnes af et beløb svarende til den højeste indkomstskat i indkomståret eller i de to foregående indkomstår.

Et selskab, hvis indkomstskat i 2001 er 500 kr. og i 1999 var 0 kr. og i 1998 1.000 kr., ville derfor maksimalt kunne få udbetalt godtgørelse på 4 pct. af 1.000 kr. for indkomståret 2001. Selskabet ville altså kunne indbetale ca. 1.500 kr. i samlet acontoskat for 2001 og får de ca. 1.000 heraf tilbage med godtgørelse uden at blive berørt af loftet.

Et selskab, hvis indkomstskat var omtrent den samme år for år, ville kunne indbetale det dobbelte heraf i acontoskat – og dermed få et beløb omtrent svarende til indkomstskatten tilbage som overskydende skat med godtgørelse.

Eksemplerne indikerer, at loftet var en ganske lempelig regel, der næppe i sig selv kunne siges at udgøre et effektivt værn mod at f.eks. store selskaber indbetalte betydelige beløb, der skulle